

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Fons. Ex Apuleio in metam. Descriptio CXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

paulum ab imo præacuta, dimensa ad altitudinem fluminis, intervallo pedum duorum inter se iungebat. Hæc cum machinationibus immixta in flumine defixerat, sistucisque adegerat, non sublicæ modo directa ad perpendicularum, sed prone, ac fastigiata, ut secundum naturam fluminis procumberent. His item contraria duo ad eundem modum iuncta; intervallo pedum quadragenum ab inferiore parte fluminis conuersa statuebat: hæc utraque bipedalibus trabibus immixtis, quantum eorum rignorum iunctura distabat, binis utrimque fibulis ab extrema parte distinebantur. Quibus disclusis, atque in contrariam partem reuinctis, tanta erat operis firmitudo, atque ea rerum natura, ut, quo maior vis aquæ se incitauisset, hoc arctius illigata tenerentur. Hæc directa materia iniecta contexebantur, ac longioribus, cratibusque consternebantur, ac nihil lecius sublicæ ad inferiorem partem fluminis obliquæ adigebantur, quæ, pro pariete subiecta, & cum omni opere coniuncta, vim fluminis exciperent: & alia item supra pontem mediocri spatio; ut si arborum trunci, siue naues, deijciendi operis causa, essent à barbaris missæ, his defensoribus earum rerum vis minueretur, neu ponti nocerent.

F O N S.

Ex Apuleio in metam.

Descriptio CXVII.

NAmque ibi saxum immensi magnitudine procerum, & inaccessa salebritate libricum, medijs de faucibus lapidis, fontes horridos euomebat: qui statim proni foraminis lacinijs editi, perque procliuæ delapsi, & angusti canalis exsecuto coniecti tramite, proximam conuallem latenter incidebant, dextera, lauaque coribus cauatis perserpunt, & longa colla porrecti sæui Dracones, inconniua vigilæ luminibus addictis, & in perpetuam lucem populis excubantibus.

CLITVMNVS
fons

Plinius, lib. 8. epist. 8.

Descriptio CXVIII.

VIdistine aliquando Clitumnum fontem si nondum: (& puto nondum, alioqui narraffes mihi) vide quem: ego (ponit tarditatis) proximè vidi.

Modicus collis assurgit antiqua cupressu, numerosus, & opacus: hunc subter fons exit, & exprimitur pluribus venis, sed imparibus, eluctatusque facit gurgitem, qui lato gremio patefcit purus, ac vitreus, ut numerare iactas stirpes, & relucentes cakulos possis. Inde, non loci deuexitate, sed ipsa sui copia, & quasi pondere impellitur. Fons adhuc & iam amplissimum flumen, atque etiam nauium patiens, quas obuias quoque, & contratio nisu in aduersa tendentes transmittit, & perfert: adeo validus, ut illa, qua properat ipse, tanquam per planum solum, remis non adiuuetur.

Iucundum virumque per iocum, & ludum fluitantibus, ut flexerint cursum, laborem otio, otium labore variare, tipæ fraxino multa, multa populo vestiuntur; quas amnis perspicuus, velut mersas viridi imagine muniuerat.

Rigor aquæ certauerit niuibus, nec color cedit, adiacet templi prisicum, & religiosum. Stat Clitumnus ipse amictus, indutusque prætexta: præsens numen, atque etiam facidicum indicant sortes. Sparsa sunt circa sacella complura, toridemque Dei simulachra, lva cuique generatio: suum nomen: quibusdam verò etiam fontes: nam præter illum, quasi parentem cæterorum, sunt minores capite discreti, sed flumini nascuntur, quod pòte transmittitur: is terminus sacri, profanisque in superiore parte navigare tantum, infra etiam nare concessum: Balineum Hispellates, quibus illum locum Diuus Augustus dono dedit, publicè præbent, & hospitium: nec desunt villa, quæ sequuntur fluminis amœnitatem margini insistent, in summa nihil erit, ex quo non capias voluptatem.

Nota in Clitumnum fontem.

Vide, quem ego proximè vidi.

Notæ suæ hypotyposes τὴν φωνασίαν ἀρτυροῦ, quærem cæteroque absentem, legen: ium penè subijciat oculis.

Modicus collis, &c. Fontem arborum ramis opacatum significat: quod tantoperè *Ælianum*.